

כה:

המפלת פרק שרישי

נדה

סוחר השם

עין משפט
גרי כצוה

פב א מיי פיל מל
גבגו מלי:

פב ב מיי פיל מל
פכין מלי סמ
פכין קמ:

אמר עולה הא מר ר' אליעזר הא . והא דתנן עולה העל

(יבמות טז:) רבי אליעזר אומר אגרוניטם חייבין עליו סקלס

הכר הא אגרוניטם הכס לא לכל אחר רבי אליעזר אגרוניטם חייבין

עליו אי נמי יל דהכא הכי קאמר הא פנה דלמך אין חייבין על

ביאת מקדש דרש הגר כרבי

אליעזר: **פרש** לבל תרס גרסי.

והו' ולא גרס שאלן ל סהרה

במקדש דבגלה המולא תפילן

(פירושין קד:) בני למימך מאוס דאיש

נפשה אב העומה ואלן גרד למחוק

דלף ע"ג דאיש מן הגריהא נקמיה

הג'מס מאוס ומחוק הכס דה"ה שר

אע"ג דאב העומה הא ואל' דלמך

"כפ"ק דטעה (דף ס) ובפרק אלו

דברים (פסחים סו:) אפי' מה מואר

ליכנס במחנה ליה שגאמר ויקח משה

אח עמלמס יוסף עמו וגו' מהי אפי'

אדרבה מה קיל ספ דלן ל סהרה

במקדש ואפיל במחנה שביה נמי ויש

למך דלמך למד' שילה מירובין

(דף קד:) דמחייב מניס שר למקדש

אפי' דלן ל סהרה במקדש וה"ה

מה אי נמי מה מחייב ספ מאוס דיש

במיט סהרה במקדש כגון ארס ח:

דירה למינא כלי מחסות לא . הוי

מלי למקדש כלי שטף אלא נקמ'

כלי מחסות מאוס דמחיר דהריב הרי

הוא כחלל: **עדר** כל דבר שיש לו

סהרה במקדש . מלשן עד דרש

כרפס דמשמע כל מי שיש לו דין

שומר עד נקבה דהיינו שיש לו סהרה

במקדש וא"כ כל מחסות אלא ק

למך אחא ויש למך דברים אלו דברים

בפסחים (דף ס:) דרש ליה שפיר:

אי הכי בשאר טומאות נמי . פירוש

כיון דהרס מוזר ועד נקבה למי

שיש לו סהרה במקדש א"כ שוקימן

קרא גס בשאר טומאות דלא לטב

וארס דהיינו ככלים וא"כ ק דומות

מה ושרן נמי לא ילשחו טומאות

ואגרוניטם: **תלמוד** למך

הכר . ה"א דהוה דרש ויפיה דבפ'

על אל שומן (בסוטה דף מל) אגריין

שלי הכא דכתיב הכר הכרים משמע

מאוס דכתיב הכרים אכל ה"א

דהכר לא תביז יתור למעט

אגרוניטם וקמא איכא שום דרש

הסם דדרש מה"א:

דא מוזר לחויה לא ממעט . כך

בביתא אדרי כרבי יאודה כדמכח

במסכת שבת בפרק ר"א המילה

(דף קל) על הא דקאמר רבי יאודה

אגרוניטם וקמא שבת דקאמר רב

חסדא לא לכל אחר ר' יאודה וז'

הוא שאל אשה אחר ק בערין שר

העל אגרוניטם פבג לקדוש מי טמא

דברי רבי יאודה ופריך מאי שאל גבי

מילה ומשני מאוס דכתיב העל לכס

כל זכר והטמא טמא דהכא

גבי ערין לרד' יתורא למעט שומטוס

ואגרוניטם ולא ממעט לה מלשן זכר

ונקבה גבי מילה אדרבה לרד' יתורא

לרבות וגבי קדוש ממעט

ליה אף ע"ג דליכא יתורא אגרינא

לאגרוניטם אלא מאוס דכתיב . ונתן

ולא כתיב ונתנה למשני אשה והא

מליט למימך דכיון דגלי בערין

דלא הוי בגלל זכר ילפין קדוש

מערין ומילה נמי הוי ילפין אי

לא דגלי קרא דכל זכר וא' דלא

ילפין קדוש ממילה מאוס דשני אי

ק למלמן מערין לחמרא והא

דפרד' וכל היכא דכתיב זכר למעט

שומטוס ואגרוניטם וא' גבי ערין

סי' לא מליט מערין ילפין

דלדבריה ממילה איס' ק למלמן

דאי בגלל זכר כדי לסמעיט

שילוח ולא מערין לקולא ובפרק

על אל שומן (בסוטה מל) דמלך

קרא יתורא למעט שומטוס

ואגרוניטם וקאמר כשהוא אומר

הכר הכרים אכל ה"א

דמלך קרא לקרין דכתיב כגון

שאלר הרי זו עולה וז' קולא

שליט קדוש דלא הוי ילפין

מערין לקולא אלא ממילה

לחמרא ולכתיב אפי' ר' יאודה

לפנין קדוש אלא מאוס דאי

ספס' איס' ספס' אשה דתנן

דמך ר' יאודה אומר אגרוניטם

מאוס שיהא ספס' אשה ואשה

פסולה לקמ' וי"ל דלגבי

ערך אף ע"ג דהוא זכר נקבה

ממעט הכתיב מערין איס' אשה

היא הא אגרינא קרא לרבי' וז' זכר

הוא ספס' איכא שום דרש

דהוי ממעטין ליה אי' לא

דריבא ככתיב וההיא דבסוטה

(דף מל) דהוה ולא שומטוס

ואגרוניטם איכא למימר

דלא אדריב' כ' יאודה דכיון

דספס' הא לא רבי יאודה

הוא ס' אי

תשלחו. היינו שילוח טמאים ממקדש: רבי אליעזר

הוא. דנמי לענין קרבן טומאה עד דידע כמלי אטמי

הכא נמי מחייבי דלא דרשין בשאר טומאות עד

דידע כמלי אטמי ובעלם. או כגלגל שרן ובעלם

ממנה על העלם שרין. שגמולא וידע ובעלם

שכנסו בעלם ממנו טומאה חייב ואינו חייב על

העלם מקדש. א"כ כשכנסו למקדש זכר לטומאה

וועלם ממנו מקדש וכנסו שליט קדוש זהו

מקדש וכשילא נזכר פטור: שרין ובעלם. לפניו

ידע שגמולא כחשד מהס ואינו יודע כחשד מהס

נגע וכשכנס למקדש שגמולא אותו ושילא נזכר: ר'

אליעזר. דלמך שם שרן סבר דבעין עד ידע א"כ

שך שרן אטמי כ': הוב את זורבו לזכר ולנקבה.

ולדורש נמי זכר דלא נקבה דהיינו טמאה כזיה

ולא טומאות: לזכר דרבות מצורע. שיהא

מוקף לז' לזיוט מעינותיו א"כ העומה למחל

ארס וכלים כז דכתיב היה (ויקרא טו) וכי ירד

הזכר. ויהיה עמו (ויקרא טו) וכלי שילוח מן

העזרה: הוה אמינא כלי מחסות לא. טעון

שילוח ולהכי שמי מצינוה למדע כל שיש לו

דין הנהיג מוזר ונקבה דהיינו טהרה נמקו:

מוכל טמא נפקא. דלף כלי מחסות בני

שילוח ועל כרחין הוה דרשין ארס דמי

ליה ולא כלי חס כרס שאלן לו טהרה: עד

נקבה. משמע כל מי שיש לו דין שהוא מוזר

עד נקבה שיש לן סהרה: אי הכי. לעיל קל.

כיון דלמך רב לענין שילוח זכר דלא

ולא טומאות נמי כגון טומאות שגמולא

גמולא או בשך ונכנס למקדש יפטר: הוה

הזכר. תלמוד לומר הוה. ה"א דרש: אם

נקבה. א"כ קדושה: ההוא מביצי ליה.

למכת זכר ונקבה: לחלק

דחם דרבי רבי יוסי אם כן נכתוב דהמנא

ארס וכי תימא אי כתב דהמנא ארס

הוה אמינא כלי מחסות לא מכל פטא

לנפש נפקא זכר ונקבה למח' ל' לזכר

ואימא כליה לזכרוב הוא דאתא אם כן

נכתוב זכר ונקבה מאי מוזר ועד נקבה

עד כל דבר שיש לו טהרה במקדש אי

הכי כי איסמי בשאר טומאות לא

לישלחו אמר קרא מוזר מטימאה

הפורשת מן הוהר וכל היכא דכתיב

מוזר עד נקבה למעוטי פומטוס

ואגרוניטם וזכר ולא פומטוס

ואגרוניטם יוכל לא יהא בערך

איש אבל יהא בערך אשה תלמוד

לומר הוהר ואם נקבה זכר

דאי נקבה ודאית ולא פומטוס

ואגרוניטם מעמא דכתיב הוהר

ואם נקבה הא מוזר ונקבה לא

ממעט הוהר מביצי ליה

לחלק

דחם דרבי רבי יוסי אם כן נכתוב דהמנא

ארס וכי תימא אי כתב דהמנא ארס

הוה אמינא כלי מחסות לא מכל פטא

לנפש נפקא זכר ונקבה למח' ל' לזכר

ואימא כליה לזכרוב הוא דאתא אם כן

נכתוב זכר ונקבה מאי מוזר ועד נקבה

עד כל דבר שיש לו טהרה במקדש אי

הכי כי איסמי בשאר טומאות לא

לישלחו אמר קרא מוזר מטימאה

הפורשת מן הוהר וכל היכא דכתיב

מוזר עד נקבה למעוטי פומטוס

ואגרוניטם וזכר ולא פומטוס

ואגרוניטם יוכל לא יהא בערך

איש אבל יהא בערך אשה תלמוד

לומר הוהר ואם נקבה זכר

דאי נקבה ודאית ולא פומטוס

ואגרוניטם מעמא דכתיב הוהר

ואם נקבה הא מוזר ונקבה לא

ממעט הוהר מביצי ליה לחלק

דחם דרבי רבי יוסי אם כן נכתוב דהמנא

ארס וכי תימא אי כתב דהמנא ארס

הוה אמינא כלי מחסות לא מכל פטא

לנפש נפקא זכר ונקבה למח' ל' לזכר

ואימא כליה לזכרוב הוא דאתא אם כן

נכתוב זכר ונקבה מאי מוזר ועד נקבה

עד כל דבר שיש לו טהרה במקדש אי

הכי כי איסמי בשאר טומאות לא

לישלחו אמר קרא מוזר מטימאה

הפורשת מן הוהר וכל היכא דכתיב

מוזר עד נקבה למעוטי פומטוס

ואגרוניטם וזכר ולא פומטוס

ואגרוניטם יוכל לא יהא בערך

איש אבל יהא בערך אשה תלמוד

לומר הוהר ואם נקבה זכר

דאי נקבה ודאית ולא פומטוס

ואגרוניטם מעמא דכתיב הוהר

ואם נקבה הא מוזר ונקבה לא

ממעט הוהר מביצי ליה לחלק

דחם דרבי רבי יוסי אם כן נכתוב דהמנא

ארס וכי תימא אי כתב דהמנא ארס

הוה אמינא כלי מחסות לא מכל פטא

לנפש נפקא זכר ונקבה למח' ל' לזכר

ואימא כליה לזכרוב הוא דאתא אם כן

נכתוב זכר ונקבה מאי מוזר ועד נקבה

עד כל דבר שיש לו טהרה במקדש אי

הכי כי איסמי בשאר טומאות לא

לישלחו אמר קרא מוזר מטימאה

הפורשת מן הוהר וכל היכא דכתיב

מוזר עד נקבה למעוטי פומטוס

ואגרוניטם וזכר ולא פומטוס

ואגרוניטם יוכל לא יהא בערך

איש אבל יהא בערך אשה תלמוד

לומר הוהר ואם נקבה זכר

דאי נקבה ודאית ולא פומטוס

ואגרוניטם מעמא דכתיב הוהר

ואם נקבה הא מוזר ונקבה לא

ממעט הוהר מביצי ליה לחלק

דחם דרבי רבי יוסי אם כן נכתוב דהמנא

ארס וכי תימא אי כתב דהמנא ארס

הוה אמינא כלי מחסות לא מכל פטא

לנפש נפקא זכר ונקבה למח' ל' לזכר